

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 2020
(OR. en)

5554/20

**Διοργανικός φάκελος:
2018/0169(COD)**

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΗΜΕΙΟΥ «I/A»

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 15254/19

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων
- Πολιτική συμφωνία

1. Στις 28 Μαΐου 2018, η Επιτροπή εξέδωσε νομοθετική πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, τον αποκαλούμενο κανονισμό για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων¹.
2. Πρωταρχικός στόχος της πρότασης είναι η αντιμετώπιση της λειψυδρίας σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω της χρησιμοποίησης νερού από ανάκτηση για γεωργική άρδευση. Ως εκ τούτου, η επαναχρησιμοποίηση συμβάλλει στην κυκλική οικονομία και στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή. Ταυτόχρονα, η πρόταση αποσκοπεί στην προστασία της υγείας των ανθρώπων και των ζώων και του περιβάλλοντος, καθορίζοντας ελάχιστες απαιτήσεις τόσο για την ποιότητα του νερού από ανάκτηση όσο και για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης, σε συνδυασμό με την εναρμόνιση βασικών στοιχείων της διαχείρισης κινδύνου.

¹ Έγγρ. 9498/18 + ADD 1 έως 6

3. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τη θέση του για την πρόταση της Επιτροπής σε πρώτη ανάγνωση στις 12 Φεβρουαρίου 2019².
4. Κατά τη σύνοδό του στις 26 Ιουνίου 2019, το Συμβούλιο ενέκρινε γενική προσέγγιση³ για την παροχή εντολής στην Προεδρία ώστε να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
5. Στις 10 Οκτωβρίου, 12 Νοεμβρίου και 2 Δεκεμβρίου του 2019 διεξήχθησαν αντιστοίχως τρεις τριμερείς διάλογοι. Παράλληλα με τους τριμερείς διαλόγους, πραγματοποιήθηκαν αρκετές τριμερείς συσκέψεις τεχνικού χαρακτήρα.
6. Η Προεδρία υπέβαλε επανειλημμένα το σχέδιο κανονισμού στην Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων.
7. Στις 18 Δεκεμβρίου 2019, κατόπιν ανάλυσης του εν λόγω κειμένου προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία, η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων ενέκρινε τον τελικό συμβιβασμό που προέκυψε από τους τριμερείς διαλόγους (14944/19 + COR1). Το εγκεκριμένο κείμενο με νέα αρίθμηση των διατάξεων διανεμήθηκε την ίδια ημέρα ως παράρτημα του εγγράφου 15254/19 + COR 1.
8. Στις 21 Ιανουαρίου 2020 η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (ENVI) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενέκρινε το κείμενο. Στη συνέχεια, την ίδια μέρα, ο Πρόεδρος της Επιτροπής ENVI απέστειλε επιστολή στον Πρόεδρο της Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων αναφέροντας ότι, με την επιφύλαξη της οριστικής διατύπωσης από τους γλωσσομαθείς νομικούς, θα συνιστούσε στην Επιτροπή ENVI και στην ολομέλεια να εγκρίνουν τη θέση του Συμβουλίου χωρίς τροπολογίες.

² Έγγρ. 6427/19

³ Έγγρ. 10278/19

9. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ενέκρινε τη γνώμη της σχετικά με την πρόταση στις 12 Δεκεμβρίου 2018⁴. Η Επιτροπή των Περιφερειών εξέδωσε τη γνώμη της στις 6 Δεκεμβρίου 2018⁵.
10. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων καλείται να εισηγηθεί στο Συμβούλιο να εγκρίνει πολιτική συμφωνία επί του κειμένου του κανονισμού για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, ως έχει στο Παράρτημα του παρόντος σημειώματος.
-

⁴ EE C 110 της 7.3.2019, σ. 94

⁵ EE C 86 της 7.3.2019, σ. 353

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών²,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι υδατικοί πόροι της Ένωσης υφίστανται ολοένα μεγαλύτερη πίεση, γεγονός που οδηγεί σε λειψυδρία και υποβάθμιση της ποιότητας. Ειδικότερα, η κλιματική αλλαγή, οι απρόβλεπτες καιρικές συνθήκες και η ξηρασία συμβάλλουν σημαντικά στον περιορισμό της διαθεσιμότητας γλυκών υδάτων λόγω της αστικής ανάπτυξης και της γεωργίας.

¹ ΕΕ C 110 της 7.3.2019, σ. 94

² ΕΕ C 86 της 7.3.2019, σ. 353

- (2) Η ικανότητα της Ένωσης να ανταποκρίνεται στην αυξανόμενη πίεση που υφίστανται οι υδατικοί πόροι θα μπορούσε να βελτιωθεί μέσω της ευρύτερης επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων λυμάτων, ώστε να περιοριστεί η άντληση των υδατικών συστημάτων και των υπόγειων υδάτων, να μειωθούν οι επιπτώσεις των απορρίψεων επεξεργασμένων αστικών λυμάτων στα υδατικά συστήματα και να προωθηθεί η εξοικονόμηση νερού μέσω της πολλαπλής χρήσης των αστικών λυμάτων, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος. Η οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³ αναφέρει την επαναχρησιμοποίηση του νερού, σε συνδυασμό με την προώθηση της χρήσης τεχνολογιών αποδοτικής χρήσης των υδάτων στη βιομηχανία και τις τεχνικές άρδευσης με βάση την εξοικονόμηση νερού, ως ένα από τα συμπληρωματικά μέτρα που τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόσουν, προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους της οδηγίας σχετικά με την καλή ποιοτική και ποσοτική κατάσταση των υδάτων στα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα. Η οδηγία 91/271/ΕΟΚ⁴ του Συμβουλίου ορίζει ότι τα επεξεργασμένα λύματα πρέπει να επαναχρησιμοποιούνται, όποτε είναι σκόπιμο.
- (3) Στην ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο «Προσχέδιο για τη διαφύλαξη των υδατικών πόρων της Ευρώπης»⁵ επισημαίνεται η ανάγκη δημιουργίας ενός μέσου για τη ρύθμιση σε επίπεδο Ένωσης των προτύπων για την επαναχρησιμοποίηση του νερού, με στόχο την άρση των εμποδίων στην ευρεία χρήση μιας τέτοιας εναλλακτικής επιλογής υδροδότησης, που μπορεί να συμβάλει στον περιορισμό της λειψυδρίας και στη μείωση της τρωτότητας των συστημάτων εφοδιασμού.
- (4) Η ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο «Η αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση»⁶ καθορίζει την ιεράρχηση των μέτρων που θα πρέπει να εξετάσουν τα κράτη μέλη όσον αφορά τη λειψυδρία και την ξηρασία. Επισημαίνει ότι στις περιοχές όπου έχουν τεθεί σε εφαρμογή όλα τα προληπτικά μέτρα σύμφωνα με την ιεράρχηση για τα ύδατα και όπου η ζήτηση συνεχίζει να υπερβαίνει τη διαθεσιμότητα, η δημιουργία πρόσθετων υποδομών υδροδότησης μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις και εφόσον έχει συνεκτιμηθεί η σχέση κόστους-οφέλους, να χρησιμεύσει ως εναλλακτική προσέγγιση στον μετριασμό των επιπτώσεων των σοβαρών φαινομένων ξηρασίας.

³ Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

⁴ Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40).

⁵ COM(2012) 673.

⁶ COM(2007) 414.

- (5) Το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 2008, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της λειψυδρίας και της ξηρασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση⁷, υπενθυμίζει ότι κατά τη διαχείριση των υδατικών πόρων πρέπει να προτιμάται η προσέγγιση με γνώμονα τη ζήτηση και θεωρεί, ωστόσο, ότι η ΕΕ πρέπει να υιοθετήσει μια ολιστική προσέγγιση κατά τη διαχείριση των υδατικών πόρων, που θα συνδυάζει μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, μέτρα για τη βελτιστοποίηση των υπαρχόντων πόρων στο πλαίσιο του υδρολογικού κύκλου και μέτρα για τη δημιουργία νέων πόρων, καθώς και ότι η προσέγγιση αυτή πρέπει να ενσωματώνει ζητήματα περιβαλλοντικού, κοινωνικού και οικονομικού χαρακτήρα.
- (6) Στο σχέδιο δράσης της για την κυκλική οικονομία⁸, η Επιτροπή δεσμεύτηκε να προχωρήσει σε μια σειρά δράσεων για την προώθηση της επαναχρησιμοποίησης των επεξεργασμένων λυμάτων, μεταξύ άλλων καταρτίζοντας νομοθετική πρόταση σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για τα επαναχρησιμοποιούμενα ύδατα. Η Επιτροπή θα πρέπει να επικαιροποιήσει το σχέδιο δράσης της και να διατηρήσει τους υδάτινους πόρους ως τομέα προτεραιότητας στον οποίο θα πρέπει να παρέμβει.
- (7) Σκοπός της παρούσας νομικής πράξης για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων είναι να διευκολύνει την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, όποτε αυτό είναι κατάλληλο και οικονομικά αποδοτικό, δημιουργώντας έτσι ένα ευνοϊκό πλαίσιο για τα κράτη μέλη που επιθυμούν ή χρειάζονται να προβαίνουν σε αυτή την πρακτική. Η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αποτελεί ελπιδοφόρα επιλογή για πολλά κράτη μέλη, αλλά επί του παρόντος μόνο λίγα εξ αυτών την εφαρμόζουν και έχουν θεσπίσει συναφή εθνικά νομοθετήματα ή πρότυπα. Η παρούσα νομική πράξη θα πρέπει να είναι αρκετά ευέλικτη ώστε να επιτρέπει τη συνέχιση της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων και ταυτόχρονα να διασφαλίζει τη δυνατότητα των άλλων κρατών μελών να εφαρμόζουν τους κανόνες αυτούς όταν αποφασίσουν να καθιερώσουν την πρακτική αυτή σε μεταγενέστερο στάδιο. Οποιαδήποτε απόφαση μη επαναχρησιμοποίησης των υδάτων πρέπει να αιτιολογείται δεόντως με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στον παρόντα κανονισμό και να αναθεωρείται τακτικά.
- (8) Η επαναχρησιμοποίηση των κατάλληλα επεξεργασμένων λυμάτων, για παράδειγμα από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων, θεωρείται ότι έχει χαμηλότερο περιβαλλοντικό αντίκτυπο σε σύγκριση με άλλες εναλλακτικές μεθόδους υδροδότησης, όπως οι εκτροπές υδάτων ή η αφαλάτωση. Όμως η εν λόγω επαναχρησιμοποίηση, η οποία θα μπορούσε να μειώσει τη σπατάλη και να εξοικονομήσει νερό, εφαρμόζεται σε περιορισμένο βαθμό στην Ένωση. Όπως φαίνεται, αυτό οφείλεται εν μέρει στο σημαντικό κόστος των συστημάτων επαναχρησιμοποίησης των λυμάτων, καθώς και στην έλλειψη κοινών ενωσιακών περιβαλλοντικών και υγειονομικών προτύπων για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και, ιδίως όσον αφορά ειδικά γεωργικά προϊόντα, σε ενδεχόμενους κινδύνους για την υγεία και το περιβάλλον και σε δυνητικά εμπόδια για την ελεύθερη κυκλοφορία των εν λόγω προϊόντων που αρδεύονται με νερό από ανάκτηση.

⁷ 2008/2074 (INI)
⁸ COM(2015) 614.

- (9) Η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων μπορεί να συμβάλει στην ανάκτηση των θρεπτικών ουσιών που περιέχονται στα επεξεργασμένα λύματα και η χρήση των υδάτων ανάκτησης για αρδευτικούς σκοπούς στη γεωργία ή τη δασοκομία θα μπορούσε να είναι ένας τρόπος αποκατάστασης των θρεπτικών ουσιών, όπως το άζωτο, ο φώσφορος και το κάλιο, στους φυσικούς βιογεωχημικούς κύκλους.
- (10) Προκειμένου να διασφαλίζεται η βέλτιστη επαναχρησιμοποίηση των πόρων αστικών λυμάτων, οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να εκπαιδεύονται, ώστε να εξασφαλίζουν τη χρήση της κατάλληλης κατηγορίας νερού από ανάκτηση. Όταν ο ίδιος τύπος καλλιέργειας προορίζεται για άγνωστες ή διαφορετικές χρήσεις, θα πρέπει να χρησιμοποιείται ανώτατης κατηγορίας νερό από ανάκτηση, εκτός αν εφαρμόζονται κατάλληλοι φραγμοί που επιτρέπουν την επίτευξη της απαιτούμενης ποιότητας.
- (11) Τα υγειονομικά πρότυπα σχετικά με την υγιεινή των τροφίμων για τα γεωργικά προϊόντα που αρδεύονται με νερό από ανάκτηση μπορούν να επιτευχθούν μόνο εάν οι απαιτήσεις ποιότητας για το νερό από ανάκτηση που προορίζεται για γεωργική άρδευση δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές στα κράτη μέλη. Η εναρμόνιση των απαιτήσεων θα συμβάλει επίσης στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε σχέση με τα εν λόγω προϊόντα. Συνεπώς, είναι σκόπιμη η ελάχιστη εναρμόνιση μέσω της θέσπισης ελάχιστων απαιτήσεων για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθησή τους. Αυτές οι ελάχιστες απαιτήσεις θα πρέπει να αποτελούνται από ελάχιστες παραμέτρους για το νερό από ανάκτηση, καθώς και από την επιβολή άλλων αυστηρότερων ή πρόσθετων απαιτήσεων ποιότητας, κατά περίπτωση, από τις αρμόδιες αρχές, σε συνδυασμό με άλλα συναφή προληπτικά μέτρα. Οι παράμετροι βασίζονται στην τεχνική έκθεση του Κοινού Κέντρου Ερευνών της Επιτροπής και αντικατοπτρίζουν τα διεθνή πρότυπα για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων.
- (12) Η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση μπορεί επίσης να συμβάλει στην προώθηση της κυκλικής οικονομίας με την ανάκτηση των θρεπτικών ουσιών από το νερό από ανάκτηση και τη χρήση τους στις καλλιέργειες, μέσω τεχνικών λιπαντικής άρδευσης. Ως εκ τούτου, η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα μπορούσε ενδεχομένως να μειώσει την ανάγκη για συμπληρωματικές χρήσεις ανόργανων λιπασμάτων. Οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να ενημερώνονται για την περιεκτικότητα του ανακτημένου νερού σε θρεπτικά στοιχεία.
- (13) Οι υψηλές επενδύσεις που απαιτούνται για την αναβάθμιση των σταθμών επεξεργασίας αστικών λυμάτων και η έλλειψη οικονομικών κινήτρων για την εφαρμογή της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στη γεωργία έχουν εντοπιστεί μεταξύ των αιτιών για τον μικρό βαθμό επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στην Ευρώπη. Τα ζητήματα αυτά μπορούν να αντιμετωπιστούν με την προώθηση καινοτόμων προγραμμάτων και οικονομικών κινήτρων, ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη το κόστος και τα κοινωνικοοικονομικά και περιβαλλοντικά οφέλη της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

- (14) Η συμμόρφωση με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα πρέπει να συνάδει με την πολιτική της Ένωσης στον τομέα των υδάτων και να στηρίζει την επίτευξη των Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης που περιλαμβάνονται στην Ατζέντα των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη έως το 2030, ιδίως του στόχου 6 για τη διασφάλιση της διάθεσης και της βιώσιμης διαχείρισης νερού και αποχέτευσης για όλους, καθώς και για τη σημαντική αύξηση της ανακύκλωσης και της ασφαλούς χρήσης του νερού παγκοσμίως, με σκοπό τη συμβολή στην επίτευξη του στόχου 12 των Ηνωμένων Εθνών για τη βιώσιμη ανάπτυξη όσον αφορά τη βιώσιμη κατανάλωση και παραγωγή. Επιπλέον, σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι η διασφάλιση της εφαρμογής του άρθρου 37 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος.
- (15) Οι απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα του νερού για ανθρώπινη κατανάλωση καταγράφονται στην οδηγία ΕΕ .../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζεται ότι οι δραστηριότητες επαναχρησιμοποίησης του νερού δεν συνεπάγονται υποβάθμιση της ποιότητας του πόσιμου νερού. Για τον λόγο αυτόν, στο πλαίσιο του σχεδίου διαχείρισης κινδύνου θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία των υδατικών συστημάτων που χρησιμοποιούνται για την άντληση νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση και/ή των σχετικών ζωνών ασφαλείας.
- (16) Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι φορείς λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης συνεχίζουν να μεταφέρουν και να αποθηκεύουν το ανακτημένο νερό μετά τον αγωγό διάθεσης της εγκατάστασης ανάκτησης, πριν παραδώσουν αυτό το νερό σε επόμενους παράγοντες της αλυσίδας, όπως ο φορέας διανομής νερού από ανάκτηση, ο φορέας αποθήκευσης νερού από ανάκτηση ή ο τελικός χρήστης. Είναι αναγκαίο να οριστεί το σημείο τήρησης για να διευκρινιστεί πού σταματά η ευθύνη του φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης και πού αρχίζει η ευθύνη του επόμενου παράγοντα της αλυσίδας.

- (17) Η διαχείριση κινδύνου συνίσταται στον προορατικό εντοπισμό και τη διαχείριση κινδύνων, καθώς και στην ενσωμάτωση της έννοιας της παραγωγής νερού από ανάκτηση, το οποίο θα διαθέτει την ποιότητα που απαιτείται για συγκεκριμένες χρήσεις. Η διαχείριση κινδύνου θα πρέπει να εδράζεται σε βασικά στοιχεία της διαχείρισης κινδύνου και να καθορίζει τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις ποιότητας του νερού που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας του περιβάλλοντος, της υγείας του ανθρώπου και των ζώων. Προς τούτο, τα σχέδια διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων θα πρέπει να εγγυάται την ασφαλή χρήση και διαχείριση του νερού από ανάκτηση και ότι δεν υπάρχουν κίνδυνοι για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων και για το περιβάλλον. Προκειμένου να αναπτυχθούν αυτά τα σχέδια διαχείρισης κινδύνου, θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν οι υφιστάμενες διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές ή πρότυπα, όπως ISO 20426: 2018 Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη διαχείριση του κινδύνου για την υγεία, για την επαναχρησιμοποίηση μη πόσιμου νερού, ISO 16075: 2015 Κατευθυντήριες γραμμές για την επεξεργασία λυμάτων που έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία για αρδευτικά έργα ή οι κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ⁹.
- (18) Η συνεργασία και η αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων μερών που συμμετέχουν στη διαδικασία ανάκτησης νερού θα πρέπει να αποτελούν προϋπόθεση για τη θέσπιση διαδικασιών επεξεργασίας για ανάκτηση νερού, σύμφωνα με τις απαιτήσεις για συγκεκριμένες χρήσεις και προκειμένου να είναι δυνατή η πρόβλεψη της παροχής νερού από ανάκτηση ανάλογα με τη ζήτηση από τους τελικούς χρήστες.
- (19) Για να υπάρξει αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος καθώς και της υγείας των ανθρώπων και των ζώων, οι φορείς λειτουργίας εγκαταστάσεων ανάκτησης θα πρέπει να έχουν την ευθύνη για την ποιότητα του ανακτηθέντος νερού στο σημείο τήρησης. Για τους σκοπούς της συμμόρφωσης με τις ελάχιστες απαιτήσεις και με τυχόν πρόσθετους όρους τους οποίους έχει ορίσει η αρμόδια αρχή, οι φορείς λειτουργίας εγκαταστάσεων ανάκτησης θα πρέπει να παρακολουθούν την ποιότητα του νερού από ανάκτηση σύμφωνα με τις ελάχιστες απαιτήσεις και οποιουσδήποτε πρόσθετους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καθοριστούν ελάχιστες απαιτήσεις παρακολούθησης, οι οποίες συνίστανται στη συχνότητα των συστηματικών παρακολούθησεων και στους στόχους συγχρονισμού και επιδόσεων για την παρακολούθηση της επικύρωσης. Συγκεκριμένες απαιτήσεις για τη συστηματική παρακολούθηση καθορίζονται σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Το νερό από ανάκτηση που καλύπτεται από τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού λαμβάνεται από λύματα που έχουν συλλεχθεί σε δίκτυα αποχέτευσης και έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία σε σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ και τα οποία υπόκεινται σε περαιτέρω επεξεργασία (είτε στον σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων είτε σε εγκατάσταση ανάκτησης) για την τήρηση των παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, οι οικισμοί κάτω των 2000 μονάδων ισοδύναμου πληθυσμού (μ.ι.π.) δεν υποχρεούνται να διαθέτουν δίκτυο αποχέτευσης. Ωστόσο, τα αστικά λύματα από οικισμούς κάτω των 2000 μ.ι.π. που εισέρχονται σε δίκτυο αποχέτευσης θα πρέπει να υποβάλλονται σε κατάλληλη επεξεργασία πριν από την απόρριψή τους σε γλυκά ύδατα και εκβολές ποταμών, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ. Στο πλαίσιο αυτό, τα λύματα από οικισμούς κάτω των 2000 μ.ι.π. θα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού μόνον όταν εισέρχονται σε δίκτυο αποχέτευσης και υπόκεινται σε επεξεργασία σε εγκατάσταση επεξεργασίας αστικών λυμάτων. Παρομοίως, ο παρών κανονισμός δεν αφορά τα βιοαποικοδομήσιμα βιομηχανικά λύματα από σταθμούς που ανήκουν στους βιομηχανικούς τομείς του παραρτήματος ΙΙΙ της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, εκτός εάν τα λύματα από τους εν λόγω σταθμούς εισέρχονται σε δίκτυο αποχέτευσης και υποβάλλονται σε επεξεργασία σε σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων.
- (21) Η επαναχρησιμοποίηση επεξεργασμένων αστικών λυμάτων για γεωργική άρδευση αποτελεί δράση με γνώμονα την αγορά, βάσει των απαιτήσεων και των αναγκών του γεωργικού τομέα, ιδίως σε ορισμένα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ελλείψεις υδατικών πόρων. Οι φορείς λειτουργίας εγκαταστάσεων ανάκτησης και οι τελικοί χρήστες θα πρέπει να συνεργάζονται ώστε να διασφαλίζεται ότι η ποιότητα του νερού από ανάκτηση που παράγεται σύμφωνα με τις ελάχιστες απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού ανταποκρίνεται στις ανάγκες των τελικών χρηστών όσον αφορά τις κατηγορίες καλλιεργειών. Στις περιπτώσεις όπου οι κατηγορίες ποιότητας των υδάτων που παράγονται από τους φορείς λειτουργίας εγκαταστάσεων ανάκτησης δεν είναι συμβατές με την κατηγορία καλλιεργειών και τη μέθοδο άρδευσης που εφαρμόζεται ήδη στη εξυπηρετούμενη περιοχή (π.χ. σε σύστημα συλλογικής παροχής), οι απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων θα μπορούσαν να εκπληρωθούν με τη χρήση, σε μεταγενέστερο στάδιο, διαφόρων επιλογών επεξεργασίας υδάτων μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας νερού από ανάκτηση, σύμφωνα με την προσέγγιση πολλαπλών φραγμών.

- (22) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί η ασφαλής χρήση του νερού από ανάκτηση, ενθαρρύνοντας με τον τρόπο αυτό την επαναχρησιμοποίηση νερού σε ενωσιακό επίπεδο και την ενίσχυση της εμπιστοσύνης του κοινού σε αυτήν. Η παραγωγή και η παροχή νερού από ανάκτηση για γεωργική άρδευση θα πρέπει, συνεπώς, να επιτρέπεται μόνο βάσει άδειας που χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Προκειμένου να διασφαλιστούν η εναρμονισμένη προσέγγιση σε ενωσιακό επίπεδο, η ιχνηλασιμότητα και η διαφάνεια, θα πρέπει να θεσπιστούν ουσιαστικοί κανόνες για την άδεια αυτή σε ενωσιακό επίπεδο. Ωστόσο, οι λεπτομέρειες των διαδικασιών για τη χορήγηση αδειών, όπως οι αρμόδιες αρχές και οι προθεσμίες, θα πρέπει να καθορίζονται από τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να εφαρμόζουν τις υφιστάμενες διαδικασίες για τη χορήγηση αδειών, οι οποίες θα πρέπει να προσαρμοστούν, προκειμένου να λαμβάνουν υπόψη τις απαιτήσεις που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό. Όταν ορίζουν το ή τα υπεύθυνα μέρη για την εκπόνηση του σχεδίου διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και την αρμόδια αρχή για τη χορήγηση άδειας για την παραγωγή και παροχή νερού από ανάκτηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι δεν υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων.
- (23) Εάν απαιτείται ένας φορέας διανομής νερού από ανάκτηση και ένας φορέας αποθήκευσης νερού από ανάκτηση, θα πρέπει να μπορεί να απαιτείται από κάθε τέτοιον φορέα να υπόκειται σε αδειοδότηση. Εάν πληρούνται όλες οι απαιτήσεις για την αδειοδότηση, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους θα πρέπει να χορηγεί άδεια, η οποία θα πρέπει να εμπεριέχει όλους τους αναγκαίους όρους και μέτρα που καθορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου.

(24) Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού συμπληρώνουν τις απαιτήσεις άλλων ενωσιακών νομοθετικών πράξεων, ιδίως όσον αφορά δυνητικούς κινδύνους για την υγεία και το περιβάλλον. Για να εξασφαλιστεί μια ολιστική προσέγγιση όσον αφορά την αντιμετώπιση δυνητικών κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων καθώς και περιβαλλοντικών κινδύνων, οι φορείς λειτουργίας εγκαταστάσεων ανάκτησης και οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να λάβουν υπόψη τις απαιτήσεις που θεσπίζονται σε άλλες συναφείς ενωσιακές νομοθετικές πράξεις, ιδίως στις οδηγίες 86/278/ΕΟΚ, 91/676/ΕΟΚ¹⁰ και 98/83/ΕΚ¹¹ του Συμβουλίου, στις οδηγίες 91/271/ΕΟΚ και 2000/60/ΕΚ, στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 178/2002¹², (ΕΚ) αριθ. 852/2004¹³, (ΕΚ) αριθ. 183/2005¹⁴, (ΕΚ) αριθ. 396/2005¹⁵ και (ΕΚ) 1069/2009¹⁶ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στις οδηγίες 2006/7/ΕΚ¹⁷, 2006/118/ΕΚ¹⁸, 2008/105/ΕΚ¹⁹ και 2011/92/ΕΕ²⁰ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 2073/2005²¹, (ΕΚ) αριθ. 1881/2006²² και (ΕΚ) 142/2011²³ της Επιτροπής.

¹⁰ Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1-8).

¹¹ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

¹² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

¹³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 1).

¹⁴ Κανονισμός (ΕΚ) 183/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, της 12ης Ιανουαρίου 2005, περί καθορισμού των απαιτήσεων για την υγιεινή των ζωοτροφών (ΕΕ L 35 της 8.2.2005, σ. 1).

¹⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2005, για τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές φυτικής και ζωικής προέλευσης και για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 70 της 16.3.2005, σ.1).

¹⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγιεινομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ L 300 της 14.11.2009, σ. 1).

¹⁷ Οδηγία 2006/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ (ΕΕ L 64 της 4.3.2006, σ. 37).

¹⁸ Οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).

¹⁹ Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ.84).

²⁰ Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 26 της 28.1.2012, σ. 1).

²¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2073/2005 της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 2005 περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ.1).

²² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, για καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα (ΕΕ L 364 της 20.12.2006, σ. 5).

²³ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγιεινομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία. Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 54 της 26.2.2011, σ. 1).

- (25) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, οι εργασίες επεξεργασίας και οι εργασίες ανάκτησης αστικών λυμάτων θα πρέπει να μπορούν να εκτελούνται στην ίδια φυσική τοποθεσία, με τη χρήση της ίδιας εγκατάστασης ή διαφορετικών, χωριστών εγκαταστάσεων. Επιπλέον, ο ίδιος φορέας θα πρέπει να μπορεί να είναι τόσο ο φορέας λειτουργίας του σταθμού επεξεργασίας όσο και ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης.
- (26) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 θεσπίζει γενικούς κανόνες για τους υπεύθυνους των επιχειρήσεων τροφίμων και καλύπτει την παραγωγή, την επεξεργασία, τη διανομή και την τοποθέτηση στην αγορά τροφίμων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση. Ο εν λόγω κανονισμός αφορά την υγειονομική ποιότητα των τροφίμων και μία από τις βασικές αρχές του είναι ότι την κύρια ευθύνη για την ασφάλεια των τροφίμων φέρει ο υπεύθυνος της επιχείρησης τροφίμων. Ο κανονισμός διέπεται επίσης από λεπτομερείς οδηγίες, ιδίως την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με κατευθύνσεις για την αντιμετώπιση μικροβιολογικών κινδύνων σε νωπά φρούτα και λαχανικά στην πρωτογενή παραγωγή μέσω της ορθής υγιεινής (2017/C 163/01). Οι ελάχιστες απαιτήσεις για το νερό από ανάκτηση, που θεσπίζει ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζουν τους υπεύθυνους επιχειρήσεων τροφίμων να επιτυγχάνουν την ποιότητα νερού που απαιτείται από τον κανονισμό 852/2004, χρησιμοποιώντας σε μεταγενέστερο στάδιο διάφορες επιλογές επεξεργασίας του νερού, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας.
- (27) Υπάρχουν μεγάλες δυνατότητες ανακύκλωσης και επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων λυμάτων. Με στόχο την προώθηση και την ενθάρρυνση της επαναχρησιμοποίησης του νερού, η ένδειξη των ειδικών χρήσεων στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού δεν θα πρέπει να εμποδίζει τα κράτη μέλη να επιτρέπουν τη χρήση του νερού από ανάκτηση για περαιτέρω σκοπούς, συμπεριλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης για βιομηχανικούς, σχετικούς με την αναψυχή και περιβαλλοντικούς σκοπούς, στον βαθμό που αυτό κρίνεται αναγκαίο με βάση τις εθνικές συνθήκες και ανάγκες, υπό την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας των ανθρώπων και των ζώων, καθώς και του περιβάλλοντος.
- (28) Προκειμένου να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη στην επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, θα πρέπει να παρέχεται ενημέρωση στο κοινό. Η διάθεση πληροφοριών σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων αυξάνει τη διαφάνεια και την ιχνηλασιμότητα και θα μπορούσε επίσης να παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για άλλες αρμόδιες αρχές στις οποίες έχει επιπτώσεις η συγκεκριμένη επαναχρησιμοποίηση υδάτων. Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι αναπτύσσονται εκστρατείες ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης, προσαρμοσμένες στην κλίμακα της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, ώστε οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν τα οφέλη της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, προωθώντας με τον τρόπο αυτό την αποδοχή.

- (29) Η εκπαίδευση και κατάρτιση των τελικών χρηστών έχουν πρωτεύουσα σημασία ως συνιστώσες της εφαρμογής και διατήρησης των μέτρων πρόληψης. Στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ειδικά μέτρα πρόληψης της ανθρώπινης έκθεσης, όπως η χρήση εξοπλισμού ατομικής προστασίας, το πλύσιμο των χεριών και η προσωπική υγιεινή.
- (30) Στόχος της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁴ είναι να κατοχυρώσει το δικαίωμα πρόσβασης στις περιβαλλοντικές πληροφορίες στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύμβαση για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη των αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα²⁵ (Σύμβαση του Aarhus). Η οδηγία 2003/4/EK προβλέπει ευρείες υποχρεώσεις σχετικά με την παροχή περιβαλλοντικών πληροφοριών κατόπιν αιτήματος και με την ενεργό διάδοσή τους. Η οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁶ καλύπτει την κοινοχρησία χωρικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων συνόλων δεδομένων, σχετικά με διάφορα περιβαλλοντικά ζητήματα. Είναι σημαντικό οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες και σε ρυθμίσεις κοινοχρησίας δεδομένων να συμπληρώνουν τις εν λόγω οδηγίες και να μην δημιουργούν χωριστό νομικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού για την παροχή πληροφοριών στο κοινό και για τις πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK.
- (31) Οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ασφαλή επαναχρησιμοποίηση των επεξεργασμένων αστικών λυμάτων αντικατοπτρίζουν τις διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις και τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα και πρακτικές για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων και εγγυώνται ότι τα ύδατα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν με ασφάλεια για γεωργικές αρδεύσεις, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας των ανθρώπων και των ζώων και του περιβάλλοντος. Με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης του παρόντος κανονισμού ή όποτε απαιτείται από νέες επιστημονικές εξελίξεις και την τεχνική πρόοδο, η Επιτροπή μπορεί να μελετήσει την ανάγκη επανεξέτασης των ελάχιστων απαιτήσεων που προβλέπονται στο τμήμα 2 του παραρτήματος I και, κατά περίπτωση, θα πρέπει να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις τροποποιήσεων σύμφωνα με τη Συνθήκη.

²⁴ Οδηγία 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

²⁵ ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

²⁶ Οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

- (32) Προκειμένου να προσαρμοστούν τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης κινδύνου στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την τροποποίηση των ελάχιστων απαιτήσεων και των βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου. Επιπλέον, για να διασφαλιστεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου, η Επιτροπή θα πρέπει επίσης να είναι σε θέση να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση των βασικών καθηκόντων διαχείρισης κινδύνου με τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να πραγματοποιεί η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να διεξάγονται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου²⁷. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (33) Προκειμένου να διασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την έγκριση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που θα παρέχουν τα κράτη μέλη σχετικά με την παρακολούθηση της εκτέλεσης του παρόντος κανονισμού, καθώς και σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που αφορούν την επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης που καταρτίζει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος. Οι εξουσίες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁸.
- (34) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να ελέγχουν τη συμμόρφωση της ανάκτησης νερού με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια. Σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης, θα πρέπει να απαιτούν από το/τα υπεύθυνο/-α μέρος/-η να λάβει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης. Η παροχή νερού από ανάκτηση θα πρέπει να αναστέλλεται όταν η μη συμμόρφωση προκαλεί σημαντικό κίνδυνο για το περιβάλλον ή την υγεία του ανθρώπου.

²⁷ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

²⁸ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

- (35) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να συνεργάζονται με άλλες αρμόδιες αρχές, μέσω ανταλλαγής πληροφοριών, προκειμένου να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τις σχετικές ενωσιακές και εθνικές απαιτήσεις.
- (36) Τα στοιχεία που παρέχουν τα κράτη μέλη είναι απαραίτητα για να μπορεί η Επιτροπή να παρακολουθεί και να αξιολογεί την επίδοση της νομοθεσίας σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους.
- (37) Δυνάμει της παραγράφου 22 της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή θα πρέπει να διενεργεί αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού. Η αξιολόγηση θα πρέπει να γίνεται με βάση τα πέντε κριτήρια: αποδοτικότητα, αποτελεσματικότητα, σημασία, συνάφεια, και ενωσιακή προστιθέμενη αξία, τα οποία θα πρέπει να αποτελούν τη βάση για τις εκτιμήσεις των επιπτώσεων των πιθανών περαιτέρω μέτρων. Η αξιολόγηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη την επιστημονική πρόοδο, ιδίως όσον αφορά τις ενδεχόμενες επιπτώσεις των ουσιών που εγείρουν ανησυχίες.
- (38) Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι, μεταξύ άλλων, η προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και των ζώων. Όπως έχει κρίνει επανειλημμένα το Δικαστήριο, θα ήταν ασυμβίβαστο με το δεσμευτικό αποτέλεσμα, το οποίο το άρθρο 288 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποδίδει σε οδηγία, να αποκλείει, κατ' αρχήν, τη δυνατότητα να βασίζονται οι ενδιαφερόμενοι σε υποχρέωση που επιβάλλεται από οδηγία. Αυτό ισχύει επίσης και για έναν κανονισμό του οποίου στόχος είναι να διασφαλίσει ότι το νερό από ανάκτηση είναι ασφαλές για γεωργική άρδευση.
- (39) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις κυρώσεις για παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (40) Δεδομένου ότι οι στόχοι του παρόντος κανονισμού, δηλαδή η προστασία της υγείας του ανθρώπου και των ζώων και του περιβάλλοντος, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως εξαιτίας της κλίμακας και των επιπτώσεων της δράσης να επιτευχθούν καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.

- (41) Είναι αναγκαίο να προβλεφθεί επαρκής χρόνος, προκειμένου τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν τις αναγκαίες διοικητικές υποδομές για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, και οι φορείς λειτουργίας να προετοιμαστούν για την εφαρμογή των νέων κανόνων.
- (42) Με στόχο την ανάπτυξη και την προώθηση, σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο βαθμό, της επαναχρησιμοποίησης των δεόντως επεξεργασμένων λυμάτων, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να στηρίζει την έρευνα και την ανάπτυξη στο πεδίο αυτό, μέσω του προγράμματος «Ορίζων Ευρώπη», προκειμένου να βελτιωθεί σημαντικά η αξιοπιστία των δεόντως επεξεργασμένων λυμάτων και των βιώσιμων μεθόδων χρήσης.
- (43) Η οδηγία 2000/60/ΕΚ παρέχει στα κράτη μέλη την απαραίτητη ευελιξία για τη συμπερίληψη συμπληρωματικών μέτρων στα προγράμματα μέτρων που εγκρίνονται για τη στήριξη των προσπαθειών τους να επιτύχουν τους στόχους ποιότητας των υδάτων όπως ορίζονται στην εν λόγω οδηγία. Ο μη εξαντλητικός κατάλογος συμπληρωματικών μέτρων που προβλέπεται στο παράρτημα VI μέρος Β της οδηγίας 2000/60/ΕΟΚ περιέχει, μεταξύ άλλων, μέτρα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων. Στο πλαίσιο αυτό και σύμφωνα με την ιεράρχηση των μέτρων που θα μπορούσε να εξεταστεί από τα κράτη μέλη για τη διαχείριση της λειψυδρίας και της ξηρασίας και που ενθαρρύνει τη λήψη μέτρων προτεραιότητας από την εξοικονόμηση υδάτων έως την πολιτική τιμολόγησης του νερού και εναλλακτικές λύσεις, και λαμβανομένης δεόντως υπόψη της διάστασης κόστους-οφέλους, οι ελάχιστες απαιτήσεις για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων, όπως ορίζονται στον παρόντα κανονισμό, θα πρέπει να εφαρμόζονται όταν επαναχρησιμοποιούνται επεξεργασμένα αστικά λύματα από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, για γεωργική άρδευση.
- (44) Ο παρών κανονισμός επιδιώκει να ενθαρρύνει τη βιώσιμη χρήση του νερού. Λαμβάνοντας υπόψη αυτόν τον στόχο, η Επιτροπή θα πρέπει να χρησιμοποιήσει ενωσιακά προγράμματα, μεταξύ των οποίων το πρόγραμμα LIFE, για να στηρίζει τοπικές πρωτοβουλίες που αφορούν την επαναχρησιμοποίηση δεόντως επεξεργασμένων λυμάτων.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο και σκοπός

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθηση, καθώς και διατάξεις για τη διαχείριση κινδύνου, για την ασφαλή χρήση νερού από ανάκτηση στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδάτων.
2. Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να εγγυηθεί ότι το νερό από ανάκτηση είναι ασφαλές για γεωργική άρδευση, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου και των ζώων και του περιβάλλοντος, προάγοντας την κυκλική οικονομία και στηρίζοντας την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή, συμβάλλοντας στην επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2000/60/ΕΚ μέσω της αντιμετώπισης, με συντονισμένο τρόπο σε ολόκληρη την Ένωση, της λειψυδρίας και της επακόλουθης πίεσης που υφίστανται οι υδατικοί πόροι, συμβάλλοντας έτσι επίσης στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται όταν τα επεξεργασμένα αστικά λύματα επαναχρησιμοποιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/271/ΕΚ, για γεωργική άρδευση, όπως ορίζει το παράρτημα Ι τμήμα 1.
2. Κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι δεν ενδείκνυται η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων για γεωργική άρδευση σε μία ή περισσότερες περιοχές λεκανών απορροής ποταμού, ή σε τμήματά τους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες της περιοχής ή των περιοχών ή των τμημάτων τους·
 - β) οι πιέσεις επί άλλων υδατικών πόρων και η κατάσταση αυτών, συμπεριλαμβανομένης της ποσοτικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων όπως αναφέρεται στην οδηγία 2000/60·

- γ) οι πιέσεις επί, και η κατάσταση, των συστημάτων επιφανειακών υδάτων στα οποία απορρίπτονται τα επεξεργασμένα λύματα·
- δ) το περιβαλλοντικό κόστος και το κόστος σε πόρους του νερού από ανάκτηση και άλλων υδάτινων πόρων.

Η απόφαση αυτή αιτιολογείται δεόντως με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια και υποβάλλεται στην Επιτροπή. Τυγχάνει αναθεώρησης όπως απαιτείται, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των προβλέψεων για την κλιματική αλλαγή και των εθνικών στρατηγικών προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή, και τουλάχιστον κάθε 6 έτη λαμβανομένων υπόψη των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού που καταρτίζονται σύμφωνα με την οδηγία 2000/60.

3. Κατά παρέκκλιση, τα ερευνητικά ή πιλοτικά έργα που αφορούν εγκαταστάσεις ανάκτησης δεν χρειάζεται να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, όταν η αρμόδια αρχή διαπιστώνει ότι πληρούνται τα ακόλουθα κριτήρια:
 - α) το ερευνητικό ή πιλοτικό έργο δεν θα εκτελεστεί σε υδατικό σύστημα που χρησιμοποιείται για την άντληση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και/ή στις σχετικές ζώνες ασφαλείας που έχουν οριστεί σύμφωνα με την οδηγία 2000/60·
 - β) το ερευνητικό ή πιλοτικό έργο θα υπόκειται σε κατάλληλη παρακολούθηση.

Κάθε απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο περιορίζεται σε μέγιστη περίοδο 5 ετών. Όλες οι καλλιέργειες που προκύπτουν από ερευνητικό ή πιλοτικό έργο εξαιρούμενο σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δεν διατίθενται στην αγορά.

4. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του κανονισμού 852/2004 και δεν εμποδίζει τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων να επιτυγχάνουν την ποιότητα νερού που απαιτείται για τη συμμόρφωση προς τον κανονισμό 852/2004, χρησιμοποιώντας σε μεταγενέστερο στάδιο διάφορες επιλογές επεξεργασίας νερού, μεμονωμένα ή σε συνδυασμό με άλλες επιλογές μη επεξεργασίας ή να χρησιμοποιούν άλλες εναλλακτικές πηγές νερού για γεωργική άρδευση.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «*αρμόδια αρχή(-ές)*»: αρχή(-ές) ή φορέας(-είς) που έχει καθοριστεί από κράτος μέλος προκειμένου να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τη χορήγηση της άδειας για την παραγωγή και/ή την παροχή νερού από ανάκτηση και τον έλεγχο της συμμόρφωσης καθώς και όσον αφορά τη χορήγηση παρέκκλισης για ερευνητικά ή πιλοτικά έργα·
2. «*τελικός χρήστης*»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή η δημόσια ή ιδιωτική οντότητα που χρησιμοποιεί νερό από ανάκτηση για γεωργική άρδευση·
3. «*αστικά λύματα*»: αστικά λύματα, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ·
4. «*νερό από ανάκτηση*»: τα αστικά λύματα που έχουν υποστεί επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 91/271/ΕΟΚ και τα οποία προκύπτουν από περαιτέρω επεξεργασία σε εγκατάσταση ανάκτησης σύμφωνα με το τμήμα 2 του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού·
5. «*εγκατάσταση ανάκτησης*»: ο σταθμός επεξεργασίας αστικών λυμάτων ή άλλη εγκατάσταση που επεξεργάζεται περαιτέρω τα αστικά λύματα, σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στην οδηγία 91/271/ΕΟΚ, με στόχο την παραγωγή νερού κατάλληλου για χρήση που προσδιορίζεται στο παράρτημα I τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού·
6. «*φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης*»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο λειτουργεί ή ελέγχει μια εγκατάσταση ανάκτησης·
7. «*πηγή κινδύνου*»: βιολογικός, χημικός, φυσικός ή ραδιολογικός παράγοντας που έχει τη δυνατότητα να προκαλέσει βλάβη σε ανθρώπους, ζώα, καλλιέργειες ή φυτά, σε άλλους επίγειους ζώντες οργανισμούς, σε υδρόβιους ζώντες οργανισμούς, σε εδάφη ή στο περιβάλλον γενικά·

8. «κίνδυνος»: η πιθανότητα αναγνωρισμένων παραγόντων κινδύνων να προκαλούν βλάβη σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο, συμπεριλαμβανομένης της σοβαρότητας των συνεπειών·
9. «διαχείριση κινδύνου»: η συστηματική διαχείριση που διασφαλίζει με συνέπεια την ασφάλεια της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων σε συγκεκριμένο πλαίσιο·
10. «προληπτικό μέτρο»: δέουσα δράση ή δραστηριότητα που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την πρόληψη ή την εξάλειψη υγειονομικού ή περιβαλλοντικού κινδύνου, ή για τη μείωσή του σε αποδεκτό επίπεδο·
11. «σημείο τήρησης»: το σημείο όπου ο φορέας λειτουργίας εγκατάστασης ανάκτησης παραδίδει το νερό από ανάκτηση στον επόμενο παράγοντα της αλυσίδας·
12. «φραγμός»: κάθε μέσο, συμπεριλαμβανομένων των φυσικών σταδίων ή σταδίων διεργασίας ή των όρων χρήσης, που μειώνει ή προλαμβάνει τον κίνδυνο μόλυνσης του ανθρώπου, προλαμβάνοντας την επαφή του νερού από ανάκτηση με το βρώσιμο προϊόν και τα άμεσα εκτιθέμενα άτομα, ή άλλο μέσο το οποίο, για παράδειγμα, μειώνει τη συγκέντρωση μικροοργανισμών στο νερό από ανάκτηση ή προλαμβάνει την επιβίωσή τους στο βρώσιμο προϊόν·
13. «άδεια»: γραπτή εξουσιοδότηση που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή για την παραγωγή και/ή την παροχή νερού από ανάκτηση για γεωργική άρδευση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
14. «υπεύθυνο μέρος (ή μέρη)»: ένα μέρος που έχει ρόλο ή εκτελεί δραστηριότητα στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης υδάτων, περιλαμβανομένων του φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης, του σταθμού επεξεργασίας αστικών λυμάτων, όπου διαφέρει από τον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης, της σχετικής αρχής (ή αρχών) πέραν της καθορισθείσας αρμόδιας αρχής (ή αρχών), του φορέα διανομής νερού από ανάκτηση ή του φορέα αποθήκευσης νερού από ανάκτηση·
15. «σύστημα επαναχρησιμοποίησης υδάτων»: η ομάδα υποδομών και άλλων τεχνικών στοιχείων που απαιτούνται για την παραγωγή, παροχή και χρήση νερού από ανάκτηση. Περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία από την είσοδο του σταθμού επεξεργασίας λυμάτων μέχρι το σημείο (-α) όπου το νερό από ανάκτηση χρησιμοποιείται για γεωργική άρδευση, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των υποδομών διανομής και αποθήκευσης.

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις των φορέων λειτουργίας εγκαταστάσεων ανάκτησης και υποχρεώσεις σχετικά με την ποιότητα του νερού από ανάκτηση

1. Οι φορείς λειτουργίας εγκαταστάσεων ανάκτησης διασφαλίζουν ότι το νερό από ανάκτηση το οποίο προορίζεται για γεωργική άρδευση, όπως ορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα 1, στο σημείο τήρησης συμμορφώνεται με τα ακόλουθα:
 - α) τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων, όπως ορίζονται στο παράρτημα Ι τμήμα 2·
 - β) τυχόν πρόσθετους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή στη σχετική άδεια δυνάμει των στοιχείων γ) και δ) του άρθρου 6 παράγραφος 3 σχετικά με την ποιότητα των υδάτων.

Μετά το σημείο τήρησης, η ποιότητα των υδάτων δεν αποτελεί πλέον ευθύνη του φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης.

2. Για να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 1, ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης παρακολουθεί την ποιότητα των υδάτων σύμφωνα με τα ακόλουθα:
 - α) παράρτημα Ι τμήμα 2·
 - β) τυχόν πρόσθετους όρους που καθορίζει η αρμόδια αρχή στη σχετική άδεια δυνάμει των στοιχείων β) και γ) του άρθρου 6 παράγραφος 3 σχετικά με την παρακολούθηση.

Άρθρο 5

Διαχείριση κινδύνου

1. Για την παραγωγή, παροχή και χρησιμοποίηση νερού από ανάκτηση, η αρμόδια αρχή εξασφαλίζει τη θέσπιση σχεδίου διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων.
2. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων καταρτίζεται από τον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης, άλλα υπεύθυνο μέρος (ή μέρη) και τους τελικούς χρήστες κατά περίπτωση. Το υπεύθυνο μέρος (ή μέρη) που καταρτίζει το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων συμβουλευεται όλα τα άλλα σχετικά υπεύθυνα μέρη και τους τελικούς χρήστες, κατά περίπτωση.

3. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων βασίζεται σε όλα τα κύρια στοιχεία διαχείρισης κινδύνου που καθορίζονται στο παράρτημα II και προσδιορίζει τις αρμοδιότητες διαχείρισης κινδύνου του φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης και άλλων υπευθύνων μερών. Μπορεί να καλύπτει ένα ή περισσότερα συστήματα επαναχρησιμοποίησης υδάτων.
4. Το σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων ιδίως:
- α) καθορίζει τυχόν αναγκαίες απαιτήσεις για τον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης επιπλέον εκείνων που ορίζονται στο παράρτημα I σύμφωνα με το παράρτημα II στοιχείο β) για τον περαιτέρω μετριασμό τυχόν κινδύνων πριν το σημείο τήρησης·
 - β) αναγνωρίζει πηγές κινδύνου, κινδύνους και τα κατάλληλα προληπτικά και/ή πιθανά διορθωτικά μέτρα σύμφωνα με το παράρτημα II στοιχείο γ)·
 - γ) αναγνωρίζει επιπρόσθετους φραγμούς στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης υδάτων και καθορίζει τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις μετά το σημείο τήρησης, που απαιτούνται για την ασφάλεια του συστήματος επαναχρησιμοποίησης υδάτων, περιλαμβανομένων όρων που σχετίζονται με τη διανομή, αποθήκευση και χρήση κατά περίπτωση, και αναγνωρίζει το μέρος ή τα μέρη που είναι υπεύθυνα για την εκπλήρωση των απαιτήσεων αυτών.
5. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 13, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να προσαρμόσει τα βασικά στοιχεία της διαχείρισης κινδύνου που ορίζονται στο παράρτημα II στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο.
- Ανατίθεται στην Επιτροπή επίσης η εξουσία να εκδίδει, σύμφωνα με το άρθρο 13, κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για τη συμπλήρωση του παρόντος κανονισμού, προκειμένου να καθορίσει τις τεχνικές προδιαγραφές των βασικών στοιχείων διαχείρισης κινδύνου που ορίζονται στο παράρτημα II.

Άρθρο 6

Υποχρεώσεις σχετικά με την άδεια για το νερό από ανάκτηση

1. Για κάθε παραγωγή και παροχή νερού από ανάκτηση το οποίο προορίζεται για γεωργική άρδευση στο παράρτημα I τμήμα 1 απαιτείται άδεια.
2. Το υπεύθυνο μέρος (ή μέρη) του συστήματος επαναχρησιμοποίησης υδάτων, περιλαμβανομένου του τελικού χρήστη κατά περίπτωση και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, υποβάλλει αίτηση για χορήγηση άδειας της παραγράφου 1, ή για τροποποίηση υπάρχουσας άδειας, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους στο οποίο λειτουργεί ή σχεδιάζεται να λειτουργήσει η εγκατάσταση ανάκτησης.
3. Η άδεια καθορίζει τις υποχρεώσεις του φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης και κάθε άλλου υπεύθυνου μέρους (ή μερών), κατά περίπτωση. Η άδεια βασίζεται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων και περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής:
 - α) την ή τις κατηγορίες ποιότητας του νερού από ανάκτηση και την επιτρεπόμενη γεωργική χρήση για την οποία, σύμφωνα με το παράρτημα I, επιτρέπεται το νερό από ανάκτηση, τον τόπο χρήσης, την ή τις εγκαταστάσεις ανάκτησης και τον εκτιμώμενο ετήσιο όγκο του νερού από ανάκτηση που πρόκειται να παραχθεί·
 - β) τους όρους σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθηση, που ορίζονται στο παράρτημα I τμήμα 2·
 - γ) τους όρους σε σχέση με τυχόν πρόσθετες απαιτήσεις για τον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης, που ορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων·
 - δ) οποιουδήποτε άλλους όρους απαιτούνται για την εξάλειψη τυχόν απαράδεκτων κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων ή περιβαλλοντικών κινδύνων σε αποδεκτό επίπεδο·
 - ε) την περίοδο ισχύος·
 - στ) το σημείο τήρησης.

4. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της αίτησης, η αρμόδια αρχή συμβουλευέται και ανταλλάσσει σχετικές πληροφορίες με άλλες σχετικές αρχές, ιδίως τις αρχές ύδρευσης και υγείας, αν δεν ταυτίζονται με την αρμόδια αρχή, και κάθε άλλο μέρος το οποίο θεωρεί σχετικό η αρμόδια αρχή.
5. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει χωρίς καθυστέρηση αν θα χορηγήσει άδεια. Όταν η αρμόδια αρχή χρειάζεται, λόγω της πολυπλοκότητας της αίτησης, περισσότερους από 12 μήνες από την παραλαβή της πλήρους αίτησης για να λάβει απόφαση, γνωστοποιεί στον αιτούντα την αναμενόμενη ημερομηνία της εν λόγω απόφασης.
6. Η άδεια επανεξετάζεται τακτικά και, όπου απαιτείται αναπροσαρμόζεται, τουλάχιστον στις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) ουσιαστική μεταβολή της χωρητικότητας ή αναβάθμιση του εξοπλισμού ή προσθήκη νέου εξοπλισμού ή διαδικασιών·
 - β) αλλαγές των κλιματικών ή άλλων συνθηκών που επηρεάζουν σημαντικά την οικολογική κατάσταση των συστημάτων επιφανειακών υδάτων.
7. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι η αποθήκευση, η διανομή και η χρησιμοποίηση του νερού από ανάκτηση υπόκεινται σε ειδική άδεια για την εφαρμογή των πρόσθετων απαιτήσεων και φραγμών που προσδιορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 4.

Άρθρο 7

Έλεγχος συμμόρφωσης

1. Η αρμόδια αρχή ελέγχει τη συμμόρφωση του νερού από ανάκτηση με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια. Ο έλεγχος συμμόρφωσης διενεργείται με τη χρήση όλων των ακόλουθων μέσων:
 - α) επιτόπιοι έλεγχοι·

- β) χρήση των δεδομένων παρακολούθησης που λαμβάνονται ιδίως δυνάμει του παρόντα κανονισμού·
- γ) τυχόν άλλα κατάλληλα μέσα.
2. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια, η αρμόδια αρχή απαιτεί από τον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης και, κατά περίπτωση, από άλλα υπεύθυνα μέρη, να λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο για την αποκατάσταση της συμμόρφωσης χωρίς καθυστέρηση και να ενημερώσει αμέσως τους θιγόμενους τελικούς χρήστες.
3. Όταν η μη συμμόρφωση με τους όρους που καθορίζονται στην άδεια προκαλεί σημαντικό κίνδυνο για το περιβάλλον ή την υγεία του ανθρώπου ή των ζώων, ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης και οποιοδήποτε άλλο υπεύθυνο μέρος διακόπτει άμεσα κάθε περαιτέρω παροχή νερού από ανάκτηση, έως ότου η αρμόδια αρχή διαπιστώσει ότι έχει αποκατασταθεί η συμμόρφωση, ακολουθώντας τις διαδικασίες που ορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων, σύμφωνα με το παράρτημα Ι τμήμα 2 σημείο 2.1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο.
4. Σε περίπτωση συμβάντος που επηρεάζει τη συμμόρφωση με τους όρους της άδειας, ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης ή οποιοδήποτε άλλο υπεύθυνο μέρος ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή και άλλα μέρη που ενδεχομένως δυνητικά επηρεάζονται και κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτίμηση των επιπτώσεων του εν λόγω συμβάντος.
5. Η αρμόδια αρχή ελέγχει τακτικά τη συμμόρφωση του(των) υπευθύνου(-ων) μέρους(-ών) με τα μέτρα και τα καθήκοντα που καθορίζονται στο σχέδιο διαχείρισης κινδύνου επαναχρησιμοποίησης υδάτων.

Άρθρο 8

Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών

1. Όταν η επαναχρησιμοποίηση των υδάτων έχει διασυνοριακό ενδιαφέρον, τα κράτη μέλη ορίζουν σημείο επαφής ή χρησιμοποιούν υφιστάμενες δομές που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες για να συνεργάζονται, κατά περίπτωση, με τα σημεία επαφής και τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών. Ο ρόλος των σημείων επαφής ή των υφιστάμενων δομών είναι η παροχή συνδρομής κατόπιν αιτήματος και ο συντονισμός της επικοινωνίας μεταξύ αρμόδιων αρχών. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 πριν από τη χορήγηση της άδειας, με το σημείο επαφής στο κράτος μέλος στο οποίο πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το νερό από ανάκτηση. Ειδικότερα, τα σημεία επαφής λαμβάνουν και διαβιβάζουν αιτήματα συνδρομής.
2. Τα κράτη μέλη ανταποκρίνονται στα αιτήματα συνδρομής χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση.

Άρθρο 9

Ενημέρωση και ευαισθητοποίηση

Η εξοικονόμηση υδάτινων πόρων ως αποτέλεσμα της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων γίνεται αντικείμενο εκστρατειών γενικής ευαισθητοποίησης στα κράτη μέλη στα οποία χρησιμοποιείται νερό από ανάκτηση για γεωργική άρδευση και οι οποίες ενδέχεται να περιλαμβάνουν την προώθηση των ωφελειών της ασφαλούς επαναχρησιμοποίησης των υδάτων. Τα εν λόγω κράτη μέλη μπορούν επίσης να καταρτίζουν εκστρατείες πληροφόρησης για τους τελικούς χρήστες, ώστε να εξασφαλίζεται η βέλτιστη και ασφαλής χρήση του νερού από ανάκτηση, διασφαλίζοντας συνεπώς ένα υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας του ανθρώπου και των ζώων καθώς και του περιβάλλοντος. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν τις εν λόγω πληροφορίες και εκστρατείες ευαισθητοποίησης ανάλογα με την κλίμακα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

Άρθρο 10

Πληροφόρηση του κοινού

1. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK, τα κράτη μέλη στα οποία το νερό από ανάκτηση χρησιμοποιείται για τη γεωργική άρδευση, όπως αναφέρει το παράρτημα I τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού, εξασφαλίζουν ότι παρέχονται διαδικτυακά ή με άλλα μέσα στο κοινό επαρκείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων. Οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:
 - α) την ποσότητα και την ποιότητα του νερού από ανάκτηση που παρέχεται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
 - β) το ποσοστό του νερού από ανάκτηση που παρέχεται στο κράτος μέλος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό σε σύγκριση με τη συνολική ποσότητα επεξεργασμένων αστικών λυμάτων, εφόσον τα σχετικά στοιχεία είναι διαθέσιμα·
 - γ) τις άδειες που χορηγούνται ή τροποποιούνται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, συμπεριλαμβανομένων των όρων που θέτουν οι αρμόδιες αρχές σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3·
 - δ) το αποτέλεσμα του ελέγχου συμμόρφωσης που διενεργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1·
 - ε) τα σημεία επαφής που έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1.
2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 επικαιροποιούνται ανά διετία.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η απόφαση που λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 διατίθεται στο κοινό μέσω διαδικτύου ή με άλλα μέσα.

Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK, τα κράτη μέλη στα οποία το νερό από ανάκτηση χρησιμοποιείται για τη γεωργική άρδευση, όπως αναφέρει το παράρτημα I τμήμα 1 του παρόντος κανονισμού, με τη συνδρομή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος:
 - α) καταρτίζουν και δημοσιεύουν έως ... [έξι έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], και επικαιροποιούν κάθε έξι έτη, ένα σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το αποτέλεσμα του ελέγχου συμμόρφωσης ο οποίος διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 και άλλες πληροφορίες που διατίθενται διαδικτυακά στο κοινό σύμφωνα με το άρθρο 10·
 - β) καταρτίζουν, δημοσιεύουν και εφεξής επικαιροποιούν ετησίως ένα σύνολο δεδομένων με πληροφορίες σχετικά με περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με τους όρους που προβλέπονται στην άδεια, που συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1, και με πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων έχουν πρόσβαση στα σύνολα δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.
3. Με βάση τα δεδομένα της παραγράφου 1, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, καταρτίζει, δημοσιεύει και επικαιροποιεί, σε τακτική βάση ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης, η οποία περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, δείκτες για τις εκροές, τα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις του παρόντος κανονισμού, χάρτες και εκθέσεις για τα κράτη μέλη.
4. Η Επιτροπή δύναται, μέσω εκτελεστικών πράξεων, να θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση των πληροφοριών που παρέχονται δυνάμει της παραγράφου 1, καθώς και λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και την παρουσίαση της επισκόπησης σε επίπεδο Ένωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 14.

5. Η Επιτροπή, σε διαβούλευση με τα κράτη μέλη, καταρτίζει κατευθυντήριες γραμμές για την υποστήριξη της εφαρμογής στην πράξη του παρόντος κανονισμού, εντός δύο ετών μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 12

Αξιολόγηση και επανεξέταση

1. Η Επιτροπή, έως ...[8 έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], διενεργεί αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού. Η αξιολόγηση βασίζεται τουλάχιστον στα ακόλουθα στοιχεία:
- α) την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
 - β) τα σύνολα δεδομένων που δημιουργήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 και την επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης που καταρτίστηκε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3·
 - γ) συναφή επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά στοιχεία·
 - δ) τεχνική και επιστημονική γνώση·
 - ε) συστάσεις της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, εφόσον διατίθενται ή άλλες διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές ή πρότυπα ISO.
2. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στις ακόλουθες πτυχές:
- α) στις ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα I·
 - β) στα βασικά στοιχεία της διαχείρισης κινδύνου που καθορίζονται στο παράρτημα II·
 - γ) στις πρόσθετες απαιτήσεις που θεσπίζουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει των στοιχείων β) και γ) του άρθρου 6 παράγραφος 3·
 - δ) στις επιπτώσεις της επαναχρησιμοποίησης των υδάτων στο περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου και των ζώων, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων των ουσιών που δημιουργούν νέες ανησυχίες.

3. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσο είναι εφικτό:
 - α) να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού στο νερό από ανάκτηση που προορίζεται για περαιτέρω ειδικές χρήσεις, συμπεριλαμβανομένης της επαναχρησιμοποίησης για βιομηχανικούς σκοπούς·
 - β) να επεκταθούν οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, ώστε να καλύψουν την έμμεση χρήση επεξεργασμένων λυμάτων·
4. Με βάση τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή όποτε το απαιτούν νέες τεχνικές και επιστημονικές γνώσεις, η Επιτροπή δύναται να εξετάσει την ανάγκη αναθεώρησης των ελάχιστων απαιτήσεων που ορίζονται στο παράρτημα Ι τμήμα 2.
5. Κατά περίπτωση, η Επιτροπή υποβάλλει νομοθετικές προτάσεις για τροποποιήσεις σύμφωνα με τη Συνθήκη.

Άρθρο 13

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία, που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν από την έκδοση μιας κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
6. Κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 5 παράγραφος 5 τίθεται σε ισχύ μόνο αν δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 14

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συστάθηκε με την οδηγία 2000/60/ΕΚ. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όποτε γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης, και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 15

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παραβιάσεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν ότι εκτελούνται. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, έως ...[τέσσερα έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού], τους εν λόγω κανόνες και τα μέτρα και της κοινοποιούν οποιαδήποτε επακόλουθη τροποποίηση που τα επηρεάζει.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται... [τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΧΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Τμήμα 1. Χρήσεις του νερού από ανάκτηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2

Γεωργική άρδευση

Γεωργική άρδευση σημαίνει την άρδευση των ακόλουθων τύπων καλλιεργειών:

- καλλιεργείες εδώδιμων φυτών που καταναλώνονται ωμά, δηλαδή καλλιεργείες για κατανάλωση από τον άνθρωπο που προορίζονται να καταναλωθούν ωμές ή μη μεταποιημένες·
- καλλιεργείες εδώδιμων φυτών που μεταποιούνται, δηλαδή καλλιεργείες που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, οι οποίες καταναλώνονται όχι ωμές αλλά μετά από επεξεργασία (π.χ. μαγείρεμα, βιομηχανική μεταποίηση)·
- καλλιεργείες μη εδώδιμων φυτών, δηλαδή καλλιεργείες που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (π.χ. βοσκότοποι, χορτονομή, ίνες, διακοσμητικά φυτά, σπόροι προς σπορά, ενεργειακές καλλιεργείες και χλοοτάπητες).

Με την επιφύλαξη της σχετικής νομοθεσίας της Ένωσης στους τομείς του περιβάλλοντος και της υγείας, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν νερό από ανάκτηση για περαιτέρω χρήσεις, όπως η επαναχρησιμοποίηση βιομηχανικών υδάτων και για σχετικούς με την αναψυχή και περιβαλλοντικούς σκοπούς.

Τμήμα 2. Ελάχιστες απαιτήσεις

2.1. Ελάχιστες απαιτήσεις που ισχύουν για το νερό από ανάκτηση που προβλέπεται για γεωργική άρδευση

Στον πίνακα 1 καθορίζονται οι κατηγορίες ποιότητας του νερού από ανάκτηση και οι επιτρεπόμενες χρήσεις και οι μέθοδοι άρδευσης για κάθε κατηγορία. Οι ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα του νερού καθορίζονται στο στοιχείο α), πίνακας 2. Οι ελάχιστοι στόχοι συχνότητας και απόδοσης για την παρακολούθηση του νερού από ανάκτηση καθορίζονται στο στοιχείο β), πίνακας 3 (συνήθης παρακολούθηση) και πίνακας 4 (παρακολούθηση επικύρωσης).

Οι κατηγορίες καλλιέργειών αρδεύονται με νερό από ανάκτηση της αντίστοιχης ελάχιστης κατηγορίας ποιότητας νερού από ανάκτηση, όπως ορίζεται στον πίνακα 1 κατωτέρω, εκτός εάν εφαρμόζονται οι κατάλληλοι πρόσθετοι φραγμοί που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 4 στοιχείο γ), με αποτέλεσμα την επίτευξη των απαιτήσεων ποιότητας που καθορίζονται στον πίνακα 2. Αυτοί οι πρόσθετοι φραγμοί μπορούν να βασίζονται στον ενδεικτικό κατάλογο προληπτικών μέτρων που αναφέρεται στο σημείο 7 του παραρτήματος II ή σε άλλα ισοδύναμα εθνικά ή διεθνή πρότυπα, π.χ. το πρότυπο ISO 16075-2.

Πίνακας 1 Κατηγορίες ποιότητας του νερού από ανάκτηση και επιτρεπόμενη γεωργική χρήση και μέθοδος άρδευσης

Ελάχιστη κατηγορία ποιότητας του νερού από ανάκτηση	Κατηγορία καλλιέργειας*	Μέθοδος άρδευσης
A	Όλες οι κατηγορίες εδώδιμων φυτών, περιλαμβανομένων των φυτών με ριζώματα ή κονδύλους, που καταναλώνονται ωμά και καλλιέργειες εδώδιμων φυτών των οποίων το βρώσιμο τμήμα έρχεται σε άμεση επαφή με νερό από ανάκτηση	Όλες οι μέθοδοι άρδευσης
B	Καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που καταναλώνονται ωμά όταν το βρώσιμο μέρος παράγεται πάνω από το έδαφος και δεν βρίσκεται σε άμεση επαφή με νερό από ανάκτηση, καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που μεταποιούνται και καλλιέργειες μη εδώδιμων φυτών, συμπεριλαμβανομένων των καλλιεργειών για τη διατροφή γαλακτοπαραγωγικών ζώων και ζώων που παράγουν κρέας	Όλες οι μέθοδοι άρδευσης
Γ	Καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που καταναλώνονται ωμά όταν το βρώσιμο μέρος παράγεται πάνω από το έδαφος και δεν βρίσκεται σε άμεση επαφή με νερό από ανάκτηση, καλλιέργειες εδώδιμων φυτών που μεταποιούνται και καλλιέργειες μη εδώδιμων φυτών, συμπεριλαμβανομένων των καλλιεργειών για τη διατροφή γαλακτοπαραγωγικών ζώων και ζώων που παράγουν κρέας	Στάγδην άρδευση** ή άλλη μέθοδος άρδευσης που αποφεύγει την άμεση επαφή με το βρώσιμο μέρος της καλλιέργειας
Δ	Βιομηχανικές και ενεργειακές καλλιέργειες και καλλιέργειες σπόρων προς σπορά	Όλες οι μέθοδοι άρδευσης***

(*) Εάν ο ίδιος τύπος αρδευόμενης καλλιέργειας εμπίπτει σε πολλαπλές κατηγορίες του πίνακα 1, ισχύουν οι απαιτήσεις της αυστηρότερης κατηγορίας.

(**) Στάγδην άρδευση είναι ένα σύστημα μικροάρδευσης φυτών με σταγόνες ή μικρά ρυάκια νερού και συνίσταται στην παροχή νερού σε σταγόνες πάνω στο έδαφος ή απευθείας κάτω από την επιφάνειά του σε πολύ χαμηλές ροές (2-20 λίτρα/ώρα) μέσω ενός συστήματος πλαστικών σωλήνων μικρής διαμέτρου με εξόδους που ονομάζονται σταλάκτες.

(***) Σε περιπτώσεις μεθόδων άρδευσης που μιμούνται τη βροχή, θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στην προστασία της υγείας των εργαζομένων ή των παρευρισκόμενων. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλα προληπτικά μέτρα.

α) Ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα του νερού

Πίνακας 2 Απαιτήσεις ποιότητας του νερού από ανάκτηση για γεωργική άρδευση

Κατηγορία ποιότητας νερού από ανάκτηση	Ενδεικτικός τεχνολογικός στόχος	Απαιτήσεις ποιότητας				
		<i>E. coli</i> (αριθμός/ 100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Θολότητα (NTU)	Άλλα
A	Δευτεροβάθμια επεξεργασία, διήθηση και απολύμανση	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1.000 cfu/l, όταν υπάρχει κίνδυνος αερόλυσης
B	Δευτεροβάθμια επεξεργασία και απολύμανση	≤100	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ ¹ του Συμβουλίου	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Παράρτημα I πίνακας 1)	-	Εντερικά νηματώδη (ελμινθικά αβγά): ≤1 αβγό/l για άρδευση βοσκοτόπων ή χορτονομής
Γ	Δευτεροβάθμια επεξεργασία και απολύμανση	≤1.000	(Παράρτημα I πίνακας 1)		-	
Δ	Δευτεροβάθμια επεξεργασία και απολύμανση	≤10.000	_____		-	
			¹ Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135 της 30.5.1991, σ. 40).			

Το νερό από ανάκτηση θεωρείται ότι συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στον πίνακα 2 αν οι μετρήσεις πληρούν όλα τα ακόλουθα κριτήρια:

- Οι αναφερόμενες τιμές για το *E. coli*, τη *Legionella spp.* και τα εντερικά νηματούδη πληρούνται στο 90 % ή περισσότερο των δειγμάτων. Καμία από τις τιμές των δειγμάτων δεν μπορεί να υπερβαίνει το όριο μέγιστης απόκλισης της τάξης της 1 λογαριθμικής μονάδας από την αναφερόμενη τιμή για το *E. coli* και τη *Legionella* και το 100 % της αναφερόμενης τιμής για τα εντερικά νηματούδη.
- Οι αναφερόμενες τιμές για το BOD₅, τα TSS και τη θολότητα στην κατηγορία A πληρούνται στο 90 % ή περισσότερο των δειγμάτων. Καμία από τις τιμές των δειγμάτων δεν μπορεί να υπερβαίνει το ανώτατο όριο απόκλισης της τάξης του 100 % της αναφερόμενης τιμής.

β) Ελάχιστες απαιτήσεις για την παρακολούθηση

Ο φορέας λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης εκτελεί συνήθη παρακολούθηση για να επαληθεύει ότι το νερό από ανάκτηση πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις για την ποιότητα του νερού που αναφέρονται στο στοιχείο α). Η συνήθης παρακολούθηση περιλαμβάνεται στις διαδικασίες επαλήθευσης του συστήματος επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.

Τα δείγματα που θα χρησιμοποιηθούν για την επαλήθευση της συμμόρφωσης με τις μικροβιολογικές παραμέτρους στο σημείο τήρησης λαμβάνονται σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 19458 ή με οποιαδήποτε άλλα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν ισοδύναμη ποιότητα.

Πίνακας 3 Ελάχιστες συχνότητες για τη συνήθη παρακολούθηση του νερού από ανάκτηση για γεωργική άρδευση

Κατηγορία ποιότητας του νερού από ανάκτηση	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Θολότητα	<i>Legionella spp.</i> (κατά περίπτωση)	Εντερικά νηματούδη (κατά περίπτωση)
A	Μία φορά την εβδομάδα	Μία φορά την εβδομάδα	Μία φορά την εβδομάδα	Συνεχής	Δύο φορές τον μήνα	Δύο φορές τον μήνα ή σε συχνότητα που καθορίζεται από τον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης, σύμφωνα με τον αριθμό των αβγών στα λύματα που εισέρχονται στην εγκατάσταση ανάκτησης
B	Μία φορά την εβδομάδα	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Παράρτημα 1 τμήμα Δ)	Σύμφωνα με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Παράρτημα 1 τμήμα Δ)	-		
Γ	Δύο φορές τον μήνα			-		
Δ	Δύο φορές τον μήνα			-		

Η παρακολούθηση της επικύρωσης πρέπει να πραγματοποιείται πριν τεθεί σε λειτουργία μια νέα εγκατάσταση ανάκτησης.

Οι εγκαταστάσεις ανάκτησης που ήδη λειτουργούν και πληρούν τις απαιτήσεις ποιότητας του νερού από ανάκτηση, οι οποίες καθορίζονται στο παράρτημα Ι πίνακας 2 κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, εξαιρούνται από αυτή την υποχρέωση παρακολούθησης της επικύρωσης.

Η παρακολούθηση επικύρωσης πρέπει να πραγματοποιείται σε όλες τις περιπτώσεις, όταν αναβαθμίζεται ο εξοπλισμός και όταν προστίθενται νέος εξοπλισμός ή διαδικασίες.

Η παρακολούθηση επικύρωσης πραγματοποιείται για την πιο αυστηρή κατηγορία ποιότητας του νερού από ανάκτηση, την κατηγορία Α, για να αξιολογηθεί η συμμόρφωση με τους στόχους απόδοσης (μείωση \log_{10}). Η παρακολούθηση επικύρωσης συνεπάγεται την παρακολούθηση των μικροοργανισμών-δεικτών που συνδέονται με κάθε ομάδα παθογόνων μικροοργανισμών (βακτήρια, ιούς και πρωτόζωα). Οι μικροοργανισμοί-δείκτες που έχουν επιλεγεί είναι το *E. coli*, για την παρουσία παθογόνων βακτηρίων, ειδικών F κολιφάγων, σωματικών κολιφάγων ή κολιφάγων για παθογόνους ιούς, και τα σπόρια *Clostridium perfringens* ή τα σποριογόνα, θειικο-μειωτικά βακτηρίδια για τα πρωτόζωα. Οι στόχοι επιδόσεων (μείωση \log_{10}) για την παρακολούθηση της επικύρωσης για τους επιλεγμένους μικροοργανισμούς-δείκτες ορίζονται στον πίνακα 4 και πρέπει να τηρούνται στο σημείο συμμόρφωσης, λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεντρώσεις των ανεπεξέργαστων λυμάτων που εισέρχονται στον σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων. Τουλάχιστον το 90% των δειγμάτων επικύρωσης προσεγγίζει ή υπερβαίνει τους στόχους απόδοσης.

Όταν ένας βιολογικός δείκτης δεν υπάρχει σε επαρκή ποσότητα στα ανεπεξέργαστα λύματα ώστε να επιτευχθεί η μείωση \log_{10} , η απουσία του εν λόγω βιολογικού δείκτη στο νερό από ανάκτηση συνεπάγεται ότι υπάρχει συμμόρφωση με τις απαιτήσεις επικύρωσης. Η απόδοση σε σχέση με τον στόχο συμμόρφωσης μπορεί να καθοριστεί με αναλυτικό έλεγχο, με προσθήκη της απόδοσης που επιτυγχάνεται σε μεμονωμένα στάδια της επεξεργασίας βάσει επιστημονικών στοιχείων για τυποποιημένες καθιερωμένες διαδικασίες, όπως δημοσιευμένα δεδομένα των εκθέσεων δοκιμών, μελέτες περιπτώσεων κ.λπ., ή με δοκιμές σε εργαστήριο υπό ελεγχόμενες συνθήκες για καινοτόμο επεξεργασία.

Πίνακας 4 Παρακολούθηση επικύρωσης του νερού από ανάκτηση για γεωργική άρδευση

Κατηγορία ποιότητας του νερού από ανάκτηση	Μικροοργανισμοί-δείκτες(*)	Στόχοι επιδόσεων της αλυσίδας επεξεργασίας (μείωση log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Σύνολο κολιφάγων/ειδικών F κολιφάγων/σωματικών κολιφάγων/κολιφάγων (**)	≥ 6,0
	Σπόρια <i>Clostridium perfringens</i> /σποριογόνα, θευκο-μειωτικά βακτηρίδια (***)	≥ 4,0 (στην περίπτωση των σπορίων <i>Clostridium perfringens</i>) ≥ 5,0 (στην περίπτωση των σποριογόνων, θευκο-μειωτικών βακτηριδίων)

(*) Για την παρακολούθηση επικύρωσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα παθογόνα αναφοράς *Campylobacter*, *Rotavirus* και *Cryptosporidium*, αντί των προτεινόμενων μικροοργανισμών-δεικτών. Στην περίπτωση αυτή ισχύουν οι ακόλουθοι στόχοι επιδόσεων για τη μείωση log₁₀: *Campylobacter* (≥ 5,0), *Rotavirus* (≥ 6,0) και *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Το σύνολο των κολιφάγων επιλέγεται ως ο καταλληλότερος υικός δείκτης. Ωστόσο, αν η ανάλυση των συνολικών κολιφάγων δεν είναι εφικτή, πρέπει να αναλύεται τουλάχιστον ένας εξ αυτών (ειδικοί F κολιφάγοι ή σωματικοί κολιφάγοι).

(***) Τα σπόρια *Clostridium perfringens* επιλέγονται ως ο καταλληλότερος δείκτης για τα πρωτόζωα. Ωστόσο τα σποριογόνα, θευκο-μειωτικά βακτηρίδια είναι μια εναλλακτική λύση σε περίπτωση που η συγκέντρωση των σπορίων *Clostridium perfringens* δεν επιτρέπει την επικύρωση της απαιτούμενης μείωσης log₁₀.

Οι μέθοδοι ανάλυσης για την παρακολούθηση επικυρώνονται και τεκμηριώνονται σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO/IEC-17025 ή άλλα εθνικά ή διεθνή πρότυπα που εξασφαλίζουν ισοδύναμη ποιότητα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

α) Βασικά στοιχεία της διαχείρισης κινδύνου

Η διαχείριση κινδύνου περιλαμβάνει τον εντοπισμό και τη διαχείριση των κινδύνων με προορατικό τρόπο, ώστε να διασφαλίζεται η ασφαλής χρήση και διαχείριση του νερού από ανάκτηση και ότι δεν υπάρχουν κίνδυνοι για την υγεία του ανθρώπου και των ζώων και για το περιβάλλον. Για τον σκοπό αυτό, θεσπίζεται σχέδιο διαχείρισης κινδύνου για την επαναχρησιμοποίηση των υδάτων με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Περιγραφή του συνολικού συστήματος επαναχρησιμοποίησης των υδάτων, από τα λύματα που εισέρχονται στον σταθμό επεξεργασίας αστικών λυμάτων έως το σημείο χρήσης, συμπεριλαμβανομένων των πηγών λυμάτων, των σταδίων επεξεργασίας και των τεχνολογιών στην εγκατάσταση ανάκτησης, της υποδομής παροχής, διανομής και αποθήκευσης, της προοριζόμενης χρήσης, του τόπου και της περιόδου χρήσης (π.χ. προσωρινής ή ad hoc χρήσης), των μεθόδων άρδευσης, του είδους καλλιέργειας, άλλων πηγών νερού, εφόσον προβλέπεται μείξη, και των όγκων του νερού από ανάκτηση που πρόκειται να διατεθεί.
2. Προσδιορισμός των μερών που συμμετέχουν στο σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων και προσδιορισμός των αρμοδιοτήτων τους. Οι ρόλοι και οι αρμοδιότητες όλων των ενδιαφερόμενων μερών καθορίζονται και κατανέμονται σαφώς.
3. Εντοπισμός πιθανών κινδύνων, ιδίως της παρουσίας ρυπογόνων και παθογόνων, και της πιθανότητας επικίνδυνων συμβάντων, όπως αστοχιών στην επεξεργασία, τυχαίων διαρροών ή μόλυνσης στο περιγραφόμενο σύστημα επαναχρησιμοποίησης των υδάτων.
4. Προσδιορισμός των περιβαλλόντων και των πληθυσμών που διατρέχουν κίνδυνο και των οδών έκθεσης στους πιθανούς κινδύνους που έχουν εντοπιστεί, λαμβάνοντας υπόψη ειδικούς περιβαλλοντικούς παράγοντες όπως την τοπική υδρογεωλογία, την τοπολογία, τον τύπο του εδάφους και την οικολογία και παράγοντες που σχετίζονται με το είδος των καλλιεργειών και τις γεωργικές και αρδευτικές πρακτικές. Πρέπει επίσης να συνεκτιμώνται και να υποστηρίζονται από επιστημονικά στοιχεία οι πιθανές μη αναστρέψιμες ή μακροχρόνιες αρνητικές επιπτώσεις για το περιβάλλον και την υγεία της διαδικασίας ανάκτησης του νερού.

5. Αξιολόγηση των περιβαλλοντικών κινδύνων και των κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση των πιθανών κινδύνων που εντοπίζονται, τη διάρκεια των προβλεπόμενων χρήσεων, τα προσδιοριζόμενα περιβάλλοντα και τους πληθυσμούς που διατρέχουν κίνδυνο έκθεσης σε αυτούς τους κινδύνους και τη σοβαρότητα των πιθανών επιπτώσεων των κινδύνων, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της προφύλαξης καθώς και κάθε σχετική ενωσιακή και εθνική νομοθεσία, τα έγγραφα καθοδήγησης και τις ελάχιστες απαιτήσεις σε σχέση με την ασφάλεια των τροφίμων, των ζωοτροφών και των εργαζομένων. Η αξιολόγηση των κινδύνων θα μπορούσε να βασιστεί στην εξέταση των διαθέσιμων επιστημονικών μελετών και δεδομένων.

Η αξιολόγηση κινδύνου περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) αξιολόγηση των περιβαλλοντικών κινδύνων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ακόλουθων:
- (i) επιβεβαίωση της φύσης των κινδύνων, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του προβλεπόμενου επιπέδου χωρίς επιπτώσεις·
 - (ii) αξιολόγηση της δυνητικής έκτασης της έκθεσης·
 - (iii) χαρακτηρισμός του κινδύνου.
- β) αξιολόγηση των κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων, συμπεριλαμβανομένων όλων των ακόλουθων:
- i) επιβεβαίωση της φύσης των κινδύνων, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της σχέσης δόσης-απόκρισης·
 - ii) αξιολόγηση της δυνητικής έκτασης της δόσης ή της έκθεσης·
 - iii) χαρακτηρισμός του κινδύνου.

Η αξιολόγηση κινδύνου μπορεί να διενεργείται με τη χρήση ποιοτικής ή ημιποσοτικής αξιολόγησης κινδύνου. Η ποσοτική αξιολόγηση κινδύνου θα χρησιμοποιείται όταν υπάρχουν επαρκή υποστηρικτικά δεδομένα ή σε έργα με ενδεχόμενο υψηλό κίνδυνο για το περιβάλλον ή τη δημόσια υγεία.

Οι ακόλουθες απαιτήσεις και υποχρεώσεις, τουλάχιστον, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την αξιολόγηση κινδύνου:

- α) η απαίτηση μείωσης και πρόληψης της νιτρορύπανσης των υδάτων σύμφωνα με την οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου²⁹.
- β) η υποχρέωση να πληρούν οι προστατευόμενες περιοχές πόσιμοι νερού τις απαιτήσεις της οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου³⁰.
- γ) η απαίτηση επίτευξης των περιβαλλοντικών στόχων που καθορίζονται στην οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³¹.
- δ) η απαίτηση πρόληψης της μόλυνσης των υπόγειων υδάτων σύμφωνα με την οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³².
- ε) η απαίτηση συμμόρφωσης με τα περιβαλλοντικά πρότυπα ποιότητας για ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους που καθορίζονται στην οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³³.
- στ) η απαίτηση συμμόρφωσης με τα περιβαλλοντικά πρότυπα ποιότητας για ρύπους εθνικού ενδιαφέροντος (π.χ. συγκεκριμένους ρύπους λεκάνης απορροής ποταμού) που ορίζονται στην οδηγία 2000/60/ΕΚ.

²⁹ Οδηγία 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1991 για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορύπανση γεωργικής προέλευσης (ΕΕ L 375 της 31.12.1991, σ. 1-8).

³⁰ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

³¹ Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1)

³² Οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).

³³ Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84).

- ζ) η απαίτηση συμμόρφωσης με τα πρότυπα ποιότητας για τα νερά κολύμβησης που ορίζονται στην οδηγία 2006/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁴.
- η) οι απαιτήσεις σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση της ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία, δυνάμει της οδηγίας 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου³⁵.
- θ) οι απαιτήσεις σχετικά με την υγιεινή των τροφίμων, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁶ και οι οδηγίες που παρέχονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με έγγραφο καθοδήγησης για την αντιμετώπιση μικροβιολογικών κινδύνων σε νωπά οπωροκηπευτικά στην πρωτογενή παραγωγή μέσω ορθών πρακτικών υγιεινής·
- ι) οι απαιτήσεις για την υγιεινή των ζωοτροφών, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 183/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁷.
- ια) η απαίτηση να πληρούνται τα σχετικά μικροβιολογικά κριτήρια που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2073/2005 της Επιτροπής³⁸.
- ιβ) οι απαιτήσεις σχετικά με τα μέγιστα επιτρεπτά επίπεδα για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής³⁹.

³⁴ Οδηγία 2006/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Φεβρουαρίου 2006, σχετικά με τη διαχείριση της ποιότητας των υδάτων κολύμβησης και την κατάργηση της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ (ΕΕ L 64 της 4.3.2006, σ. 37).

³⁵ Οδηγία 86/278/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και ιδίως του εδάφους κατά τη χρησιμοποίηση ιλύος καθαρισμού λυμάτων στη γεωργία (ΕΕ L 181 της 4.7.1986, σ. 6).

³⁶ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 852/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για την υγιεινή των τροφίμων (ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 1).

³⁷ Κανονισμός (ΕΚ) 183/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, της 12ης Ιανουαρίου 2005, περί καθορισμού των απαιτήσεων για την υγιεινή των ζωοτροφών (ΕΕ L 35 της 8.2.2005, σ. 1).

³⁸ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2073/2005 της Επιτροπής της 15ης Νοεμβρίου 2005 περί μικροβιολογικών κριτηρίων για τα τρόφιμα (ΕΕ L 338 της 22.12.2005, σ. 1).

³⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2006, για καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων για ορισμένες ουσίες οι οποίες επιμολύνουν τα τρόφιμα (ΕΕ L 364 της 20.12.2006, σ. 5).

- ιγ) οι απαιτήσεις σχετικά με τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁰.
- ιδ) οι απαιτήσεις σχετικά με την υγεία των ζώων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴¹ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής⁴².

β) Όροι σχετικά με τις πρόσθετες απαιτήσεις

6. Εξέταση απαιτήσεων για την ποιότητα των υδάτων και την παρακολούθηση, συμπληρωματικών και/ή αυστηρότερων από εκείνες που ορίζονται στο παράρτημα I, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο και σκόπιμο για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας του περιβάλλοντος, και της υγείας των ανθρώπων και των ζώων, ιδίως όταν υπάρχουν σαφή επιστημονικά στοιχεία ότι οι κίνδυνοι προέρχονται από νερό από ανάκτηση και όχι από άλλες πηγές.

Ανάλογα με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων που αναφέρεται στο σημείο 5, οι πρόσθετες αυτές απαιτήσεις μπορούν, ιδίως, να αφορούν:

- α) βαρέα μέταλλα·
- β) ζιζανιοκτόνα·

⁴⁰ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 396/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2005, για τα ανώτατα όρια καταλοίπων φυτοφαρμάκων μέσα ή πάνω στα τρόφιμα και τις ζωοτροφές φυτικής και ζωικής προέλευσης και για την τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 70 της 16.3.2005, σ. 1).

⁴¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) (ΕΕ L 300 της 14.11.2009, σ. 1).

⁴² Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 142/2011 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2011, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία. Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 54 της 26.2.2011, σ. 1).

- γ) υποπροϊόντα απολύμανσης·
- δ) φάρμακα·
- ε) άλλες ουσίες που αρχίζουν να προκαλούν ανησυχία, συμπεριλαμβανομένων των μικρορύπων και των μικροπλαστικών·
- στ) τη μικροβιακή αντοχή.

γ) Προληπτικά μέτρα

7. Προσδιορισμός των προληπτικών μέτρων που έχουν ήδη ληφθεί ή που πρέπει να ληφθούν για να περιοριστούν οι κίνδυνοι, ώστε να μπορούν όλοι οι εντοπισθέντες κίνδυνοι να αντιμετωπιστούν επαρκώς. Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί στα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για την άντληση νερού που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση και στις σχετικές ζώνες ασφαλείας.

Αυτά τα προληπτικά μέτρα μπορούν να περιλαμβάνουν:

- α) έλεγχο πρόσβασης·
- β) πρόσθετα μέτρα απολύμανσης ή απομάκρυνσης ρύπων·
- γ) ειδική αρδευτική τεχνολογία για τον περιορισμό του κινδύνου σχηματισμού αερολυμάτων (π.χ. στάγδην άρδευση)·
- δ) ειδικές απαιτήσεις για την άρδευση με καταιονισμό (π.χ. μέγιστη ταχύτητα ανέμου, αποστάσεις μεταξύ ψεκαστήρων και ευαίσθητων περιοχών)·
- ε) ειδικές απαιτήσεις για γεωργικές εκτάσεις (π.χ. κλίση πρανούς, κορεσμός του εδαφικού νερού, καρστικές περιοχές)·
- στ) μέτρα καταστροφής παθογόνων πριν από τη συγκομιδή·

- ζ) καθορισμός ελάχιστων αποστάσεων ασφαλείας (π.χ. από επιφανειακά ύδατα, συμπεριλαμβανομένων πηγών για εκτρεφόμενα ζώα, ή δραστηριότητες όπως υδατοκαλλιέργεια, ιχθυοκαλλιέργεια, υδατοκαλλιέργεια οστρακοειδών, κολύμβηση και άλλες υδάτινες δραστηριότητες).
- η) σηματοδότηση στις εγκαταστάσεις άρδευσης, όπου αναφέρεται ότι χρησιμοποιείται νερό από ανάκτηση, ακατάλληλο προς πόση.

Ειδικά προληπτικά μέτρα τα οποία ενδέχεται να έχουν σημασία, παρατίθενται στον πίνακα 1.

Πίνακας 1: Ειδικά προληπτικά μέτρα

Κατηγορία ποιότητας του νερού από ανάκτηση	Ειδικά προληπτικά μέτρα
Α	<ul style="list-style-type: none"> - Οι χοίροι δεν πρέπει να εκτίθενται σε χορτονομές που έχουν αρδευτεί με νερό από ανάκτηση, εκτός αν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι οι κίνδυνοι για μια συγκεκριμένη περίπτωση μπορούν να αντιμετωπιστούν.
Β	<ul style="list-style-type: none"> - Απαγόρευση της συγκομιδής παραγωγής υγρής από άρδευση ή πεσμένης στο έδαφος. - Αποκλεισμός αγελάδων γαλακτοπαραγωγής σε γαλακτοφορία από βοσκότοπους μέχρι αυτοί να στεγνώσουν. - Οι χορτονομές πρέπει να είναι ξηρές ή σε σιλό πριν από τη συσκευασία. - Οι χοίροι δεν πρέπει να εκτίθενται σε χορτονομές που έχουν αρδευτεί με νερό από ανάκτηση, εκτός αν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι οι κίνδυνοι για μια συγκεκριμένη περίπτωση μπορούν να αντιμετωπιστούν. <p>1.</p>
Γ	<ul style="list-style-type: none"> - Απαγόρευση της συγκομιδής παραγωγής υγρής από άρδευση ή πεσμένης στο έδαφος. - Αποκλεισμός των ζώων βοσκής από βοσκότοπο για πέντε ημέρες μετά την τελευταία άρδευση. - Οι χορτονομές πρέπει να είναι ξηρές ή σε σιλό πριν από τη συσκευασία. - Οι χοίροι δεν πρέπει να εκτίθενται σε χορτονομές που έχουν αρδευτεί με νερό από ανάκτηση, εκτός αν υπάρχουν επαρκή στοιχεία που να υποδεικνύουν ότι οι κίνδυνοι για μια συγκεκριμένη περίπτωση μπορούν να αντιμετωπιστούν. <p>2.</p>
Δ	<ul style="list-style-type: none"> - Απαγόρευση της συγκομιδής παραγωγής υγρής από άρδευση ή πεσμένης στο έδαφος.

8. Κατάλληλα συστήματα και διαδικασίες ελέγχου της ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης του νερού από ανάκτηση για τις σχετικές παραμέτρους, καθώς και κατάλληλα προγράμματα συντήρησης του εξοπλισμού.

Συνιστάται στον φορέα λειτουργίας της εγκατάστασης ανάκτησης να δημιουργεί και να διατηρεί σύστημα διαχείρισης της ποιότητας, πιστοποιημένο σύμφωνα με το πρότυπο ISO 9001 ή ισοδύναμο.

9. Συστήματα περιβαλλοντικής παρακολούθησης ώστε να εξασφαλιστεί ότι παρέχεται ανατροφοδότηση από την παρακολούθηση και ότι όλες οι διεργασίες και διαδικασίες επικυρώνονται και τεκμηριώνονται κατάλληλα.

10. Κατάλληλο σύστημα για τη διαχείριση συμβάντων και καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων διαδικασιών για την κατάλληλη ενημέρωση όλων των εμπλεκόμενων μερών για παρόμοιες περιπτώσεις, και τακτική ενημέρωση του σχεδίου αντιμετώπισης καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χρησιμοποιούν τις υφιστάμενες διεθνείς κατευθυντήριες γραμμές ή πρότυπα, όπως ISO 20426: 2018 Κατευθυντήριες γραμμές για την αξιολόγηση και τη διαχείριση κινδύνων για την υγεία για την επαναχρησιμοποίηση μη πόσιμου νερού, ISO 16075: 2015 Κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση λυμάτων που έχουν υποβληθεί σε επεξεργασία για έργα άρδευσης ή άλλα ισοδύναμα πρότυπα που είναι αποδεκτά σε διεθνές επίπεδο ή κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ⁴³ ως μέσα για τον συστηματικό εντοπισμό πηγών κινδύνου, την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων, με βάση προσέγγιση προτεραιότητας που εφαρμόζεται σε ολόκληρη την αλυσίδα (επεξεργασία των αστικών λυμάτων προς επαναχρησιμοποίηση, διανομή και χρήση για γεωργική άρδευση, έλεγχος των επιπτώσεων) και αξιολόγηση του κινδύνου επί τόπου.

11. Μέριμνα για τη θέσπιση μηχανισμών συντονισμού μεταξύ των διαφόρων φορέων, ώστε να διασφαλίζεται η ασφαλής παραγωγή και χρήση του νερού από ανάκτηση.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/